

гладиаторы единъ срѣдь единъ. Въ безопасното туй развлечениe са отличихъ по искусството си двама гладиаторы римляни наеты за този празникъ, и по изъященъ слѣдъ тѣхъ са показа момъкъ Лидонъ.

Престореното туй сражениe, което трая само единъ часъ, не възбуди любопытно вниманиe у никого отъ зрителитѣ освѣти у онѣзи които намѣрватъ наслажденіе въ искусството на борбата но не и въ свирѣпостта имъ, заради туй по многото отъ зрителитѣ са благодарихъ защото престанихъ и защото наблюдаваше вече минутата въ която тихото увеселеніе щѣше да са украси чрезъ зрѣлището на ужаса. Гладиаторътъ са наредихъ сега по двама споредъ предварителни условия и протегиахъ оръжието си. И всрѣдъ дълбоко мълчанье което са нарушаваше само отъ звуковете на военната музика начинихъ страшнагъ сражениe на борбата.

Обычай имахъ древните да начинватъ често тѣзи борби отъ най ужаснѣтъ защото мѫчителнѣтъ смърть на итѣкой звѣроборецъ са считани като предварителна жъртва на зрѣлището. Но въ сегашното обстоятелство, едилътъ Паниса който бѣ много свѣдущъ въ обрядътъ на царка, помысли за добро че въ една кървава драма наслажденіето трѣбalo постепенно да расте намѣсто да са смалява, и заради туй той остави за най подиръ затриването на Главка и на Оливия. Рѣши са слѣдователно да излѣзятъ на арената най напрѣдъ двамата Галми гладиаторы, подиръ тѣхъ пъшиятъ гладиаторы, по двама, слѣдъ тѣхъ Главкъ и левътъ и най подиръ назариницъ и тигрътъ да заключатъ зрѣлището.

Забѣлѣжвамъ обаче че читателътъ на римската исторія трѣба да ограничи фантазията си относително до зрѣлищата на Помпей, и да не търси въ тѣхъ кървавиетъ и великолѣпни онѣзи зрѣлища, които са предлагахъ на зрителитѣ на императорския Римъ отъ Нерона и отъ Калигула. Таквици римски зрѣлища, въ които са посвивахъ най знаменитиетъ гладиаторы и рабномѣроно число звѣрове, учреждавахъ са и въ второстепенниятъ градове на държавата, по по много причини тѣ бѣхъ не само рѣдки и инчюжни но и сравнително съ римските по човѣкоколичеству. И тѣй Помпей въ туй отношениe бѣше миниатюра на Римъ, но и миниатюрното туй зрелище представя една толкози страшна и величественна сцена, подобна на която ний днесъ не можемъ да противопоставимъ, и иека благодаримъ за туй на Всевышния. Тя представляше единъ безкраинъ театръ високъ почти петстотинъ фута, въ който петнадесетъ и често осемнадесетъ хиляди човѣци глаѓахъ на представенія не престорени, не на тра-